

Какъ Богъ създахъ прилепитѣ.

Легенда.

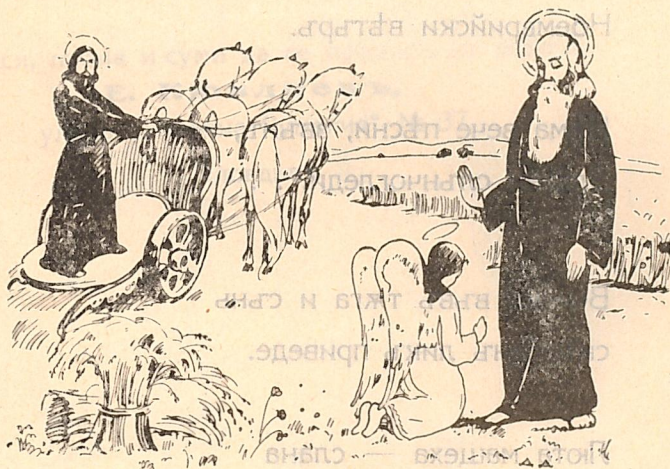
Много години откакто Богъ сътворилъ земята не билъ слизалъ на нея, та единъ день казалъ на ангелчето, което му прислужвало:

— Фъркатичко, я нарами торбичката. Ще слѣземъ на земята. Искамъ да видя, дали всичко, което съмъ създахъ по нея, е добро.

Слѣзли. Година време обикаляли. Харесало имъ всичко. И хората. Защото тѣ нѣкога живѣли като братя.

— Сега, дѣдовото, — казалъ дѣдо Господь на ангелчето, иди кажи на дѣда си Илия да дойде съ колесницата да ни откара. Уморихъ се. Не ми се връща пешъ.

Фъркатичкото радостно плѣснало крилца и отлетѣло. И не се минало много — изгърмѣла колесницата на Св. Илия.

Ангелчето скочило отъ нея. Поклонило се на дѣдо Господь. После се затекло въ една близка нива, нарамило единъ житенъ снопъ и го намѣстило въ колесницата.

— Ти, дѣдо, казало то на дѣдо Господь, седни ей тукъ на мекичко, а ние съ дѣдо Илия ще караме конетѣ.

Дѣдо Господь помилвалъ кждравата главичка на